

РЕШЕНИЕ

№ 4927

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11263** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. А. С. и адв. С. С., като пълномощници на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №95-С-104-3/27.10.2020г. на изпълнителния директор на [фирма], с което, на основание чл.28, ал.2 във вр. с чл.34, ал.1, чл.17, ал.2 и чл.37, т.2 ЗДОИ, е ОТКАЗАНО предоставяне на достъп до информация, поискана в т.1, т.2 и т.3 от Заявление с вх. №95-С-104/13.10.2020г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния отказ за предоставяне на достъп до информация, като постановен в нарушение на материалния закон. Поддържа, че търсената информация е свързана със събиране на задължения, които трето лице трябва да заплати по отношение на [фирма], както и вземане като цена на която ответникът е приел да разпространява пратки на трето лице в отклонение от реда, установен в Наредбата за определяне на правилата за образуване и прилагане на цената на универсалната пощенска услуга, както и прилаганите отстъпки от цените по видове услуги от универсалната пощенска услуга. Твърди, че [фирма] осъществява дейността си в обществен интерес, получаваните за тази дейност средства от държавния бюджет са обществени и следователно исканата информация във връзка с тази дейност е с обществено значение. Изтъква, че [фирма] е нефинансово предприятие и получава годишна субсидия от държавния бюджет на РБългария, която за 2020г. е била в размер на 32 000 000 лева. Смята, че като данъкоплатец дружеството

жалбоподател има право да знае каква е цената, предлагана или респективно приета от [фирма] по договори с трети лица и дали при формирането ѝ разходите се покриват изцяло от размера на получените приходи или пък са поети от ответника със средства от държавния бюджет. Претендира, че ответникът не е оборил презумпцията за надделяващ обществен интерес на търсената информация, установена в §1, т.5 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ. Чрез процесуалния си представител адв. С. С. моли съда да отмени Решение №95-С-104-3/27.10.2020г. на изпълнителния директор на [фирма] и да задължи ответника да предостави информацията, поискана със Заявление с вх. №95-С-104/13.10.2020г. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноси по водене на делото, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Ответникът – [фирма], представляван от изпълнителния директор, оспорва жалбата. В съпроводителното към административната преписка писмо с вх. №36237/18.11.2020г. и чрез процесуалния си представител юрк. М. поддържа, че оспорваният Отказ за предоставяне на достъп до информация е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в срок, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Като адресат на оспорваното Решение за жалбоподателя е налице правен интерес от водене на делото.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със Заявление от 13.10.2020г. (вх. №95-С-104) жалбоподателят [фирма] е поискал ответникът [фирма] да му предостави информация под формата на копия на документи, на материален или електронен носител, както следва: 1) Цените, договорени с [фирма], ЕИК[ЕИК], различни от образуваните по реда на раздел II от Наредбата за определяне на правила за образуване и прилагане на цената на универсалната пощенска услуга.; 2) Съгласно чл.14, ал.4 от Наредбата за определяне на правила за образуване и прилагане на цената на универсалната пощенска услуга, моля да ни бъдат предоставени отчетни данни за приходи, разходи и брой пратки от изпълнението на договора, сключен с фирма [фирма], ЕИК[ЕИК].; 3) Цените на които фирма [фирма], ЕИК[ЕИК], предоставя на [фирма] непрепоръчани пратки с условие на доставка до пощенска кутия на следните фирми: [фирма] (В.), [фирма], [фирма], Пенсионноосигурително дружество [фирма]. Моля, да посочите, в случай, че пратките се доставят на цени различни от посочените в Договор за достъп до пощенска мрежа.

С писмо изх. №95-С-104-1/19.10.2020г., на основание чл.31, ал.1 ЗДОИ, изпълнителният директор на [фирма] е поискал от управителя на [фирма] съгласие за предоставяне на информацията, поискана в Заявлението на [фирма] от 13.10.2020г. В отговор с вх. №95-С-104-2/26.10.2020г. третото лице до което се отнася исканата информация, е изразило изрично несъгласие за предоставянето ѝ.

Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение

№95-С-104-3/27.10.2020г. Според мотивите на акта търсената от жалбоподателя информация не е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ и представлява търговска тайна, а предоставянето ѝ може да доведе до нелоялна конкуренция между търговци.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Не е спорно по делото, че по принцип [фирма] е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ във вр. с §1, т.4 от Допълнителните разпоредби и следва да предоставя на гражданите информация, която създава, получава или съхранява във връзка с дейността си (аргумент от чл.17, ал.1 ЗДОИ).

В чл.17, ал.2 ЗДОИ е предвидено, че информацията по ал.1, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Законът - §1, т.5 ДР ЗДОИ, изрично регламентира, че не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Според същата разпоредба до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изрично и изчерпателно посочените случаи, когато информацията:

а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 - държавни органи, техните териториални звена и органи на местното самоуправление в РБългария, относно вземаните от тях решения и в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3.

В настоящия случай не е налице нито една от хипотезите на §1, т.5 ДР ЗДОИ. От друга страна е несъмнено по делото и съдът установява при служебно извършена справка в данните от Търговския регистър (ТР), че предметът на дейност на дружеството жалбоподател е идентичен или много сходен с този на третото лице до което се отнася търсената информация. При това предоставянето на достъп до конкретни данни относно финансовите условия по които третото лице е сключило с [фирма] търговски договори, безспорно е от категорията да доведе до нелоялна конкуренция между търговци. Съдът намира за недопустимо Законът за достъп до обществена информация да бъде използван за цели, различни от обявените в чл.1 – да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти и под претекст на надделяващ обществен интерес да се добива информация, чието разпространяване би увредило интересите на засегнатите лица и е предпоставка за нелоялна конкуренция.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че оспорваният ОТКАЗ за предоставяне на достъп до информация, поискана със Заявление с вх. №95-С-104/13.10.2020г., е законосъобразен административен акт и не подлежи на

отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 150 (сто и петдесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №95-С-104-3/27.10.2020г. на изпълнителния директор на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: 1407 С., [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление 1700 С., [улица], [жилищен адрес] сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №11263/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова